

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Het Leven Ende Mirakelen Vanden H. Ende Honichvloeyenden Leeraer Bernardvs

Verstock, Gasparus

T'Hantwerpen, 1650

Cap. 6. Bernardvs verjaecht den duyvel uyt een dochterken ende een
vrouvve.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37315

comen in een seer treffelijck logiest. Hier
naer heeft hy met de Cardinaelen en an-
dere vā desen opzoer beginnē te spreke en
de saecke soo verve ghezoght / dat de ge-
heele stad de hertneckicheyt heeft laeten
sincken en aen BERNARDVS haer t'on-
dergeben. Tercont sijn de kerckē openge-
daen / de autieren verciere / de ghemeynte
ghestilt / de gheestelijcke personen in
haeren ouden staet ghestelt en Schisma
oft twee-dzachticheydt ghestilt.

Slist de
groote
tveec-
drachticheyde

CAPITTEL VI.

BERNARDVS veriaeght den duy-
vel vvt een dochterken ende
een vrouwe.

Als hy desen ghemeynen vrede ge-
staten hadde / hebben de Milanoi-
sen sulcken goeden betrouwen op hem
ghehad / om sijn diepe wijsheyt / groote
voorsichticheyde en waerachtighe hep-
licheyde / dat hy niet van Godt vereyff-
schen en soude / sonder t' selue te vercrig-
ghen. Op dit betrouwen hebben sy by Hem
hem ghezocht een welbekende vout die vort een
seben jaerē van den dupbel beseten was / beseten
hem ootmoedelijck biddende / den dupbel dochter-
ken voor
te willen veriaghen. Haer vast ghelooft gebrocht
maeck-

maecten BERNARDVS bescham-
 wiens ootmodicheydt / d'werck niet en
 doozte beginnen. **T**'volck bleef volstant
 dich in hem te bidden / hy stende dese vol-
 standicheydt was beschamt hert-neckich
 te weugheren / denckende **G**odt te ver-
 grammien ofte sijne almachticheydt door
 mistrouwen / verdonckeren / waer sa-
 ken t'gheloof des volckx niet versterct
 of volbaen en wiert. **H**y was verstant
 seggende: niet vooz de gheloobighe maer
 d'ongheloobighe moeten teekenen ghes-
 schieden / ten lesten heeft hy d'werck den
H. Gheest beholen / en naer t'ghebede den
 dupbel beswozen en veriaeght / de vrom-
 we verlost / en wel te pas wegh-gheson-
 den. **D**omstaenders die t'saghen waeren
 seer verblijt **G**odt grootelijckx bedanc-
 kende / dese saem is de geheele stadt door
 verheert; inde kercken / huyzen / hoven / op
 straeten / mertten / waeren de volghers by
 malcanderen / al datmen sprack t' waer-
 van BERNARDVS / sy seuden onme-
 ghelijck te sijn dat hem **G**odt iet soude
 weugheren / de wercklieden lieten haer
 winckels / de **C**oopmans haer comptoi-
 ren om dit spectakel te comen sien / een-
 teghelijck achtent groot de benedictie
 van hem te krijghen. **D**ry daeghen naer
 dit goddelijck werck heeft hy **M**issie
 ghelesen inde kercke van **S.** Ambrosius

Sijne oot-
 modi-
 cheydt.

Ver-
 iaeght
 den duy-
 vcl.

Het goet
 betrou-
 yven dat
 de bor-
 gers van
 hem
 hadden.

Leest
 Missie in
 S. Am-
 brosius
 Kercke.

daer ontallijcke menschen om hem te
sien/wachten. Onder de Misse ter wy-
len de Choorz Gloria in excelsis sonck en
BERNARDVS neffens den Mutaer sat/
ghelijck dat de maniere is / wiert hem
een dochterken boozghebzight dat van
den duyvel beseten was / hiddende haer
medelijden te willen hebben ende te ver-
lossen. BERNARDVS ghe-
hoort hebbende de begeerte der omstaen-
ders / heeft t' dochterken blammich
van aensicht sterlinck aensten / be-
weeght sijnde door de jonckhepdt haer
der jaeren en groote ellēde des lichaems/
heeft Godt op den staenden boet inwen-
dich aenbeden / de patene vanden kelcke
ghenomen / sijn ghewyde vtingheren daer
op gheleet / die in haeren mont t' saemen
ghesteken. Den duyvel dese goddelijcke
cracht gheboelende heeft groot ghetier
ghemaect en niet langher in dese woo-
ninghe connen blijven / hier mede t' doch-
terken de vuplichepdt haerder mage wt-
woypende is hy mede wt gheloopen. Sy
ghesuybert ende den duyvel verlaeght
sijnde / heeft t' volck groote blijfchap
ghemaecte / Godt bedanckt ende den
dienst Godts wt ghehoort. Naer de Mis-
se is sy publice ober straten thups-
ghelept / tot een teecken der waerhepdt
dat den h. Geest door sijnen dienaar

Een befe-
tē doch-
terken
vvort
voor
hem ge-
brocht.

Heeft
haers
medelij-
den.
Ver-
laeght
den duy-
vel.

CAPITTEL VII.

Hoe hy den duyvel verjaeght uyt
lichaem eender Edele louffrouvy,
ende dat feyt heel Italien door
bekent vvort.

TEn tijde dat BERNARDVS tot
Milanen was / heeft den duyvel
hem daer oock laeten binden in vele
menschē: onder dese was een oude edele
Jouffrouw / daer den duyvel langhe ja-
ren inane gheDOMINEERT hadde / ende haer
soo ghequelt / dat sy noch sien / hoozen / oft
spzeken en konde / de tongh ghelijck een
Olifants tant upt-stekende / byssende als
een Leuw / soo dat sy meer monsters als
mensch ghelijck was; haer vreselijck
aensicht / gherompelde tronie / stincken-
den affem / gaben ghenoechsam haeren
inwoonder te kennen: sy wiert achter
den man Godts ghelept / gaende naer
State Ambrosius Kercke: hy haer ster-
de / wiste wel watter schuylde / ende dat
desen gant sijn wooninghe niet haest ver-
laeten soude: naer dat hy hem omgho-
keert hadde / heeft 't volck vermaent (dat
ter in groote mentchte was) om herte-
lijck te bidden. Hy beveelt de Pzesters

En
vrouw
seer ghe-
quelt vā-
den duy-
vel.

Bernar-
dus gact
naer de
Kercke
van S.
Ambro-
sius.

Dese
vrouw
volght
hē naer.